

[Martin Pedersen.]

retningslinjer den skulle fastsættes, og det gør sig jo fortsat gældende, for så vidt angår 13. almindelige vurdering. Derimod forstår jeg på lovforslaget, at man ikke i boligforliget klart har angivet, hvorledes man skulle forholde sig ved ejendomme, der først bliver vurderet efter 14. almindelige vurdering. Jeg vil også henlede opmærksomheden på, at boligforliget jo strækker sig så langt frem i tiden, at det samme problem, som nu rejser sig, også vil rejse sig ved 15. almindelige vurdering. Jeg tror, at vi må tage dette spørgsmål op til overvejelse ved lejlighed, idet det vil være højst uheldigt, om man med hensyn til beregningen af leje for parcelhuse langs ad vejen får mange forskellige sæt af regler at regne med. Disse beregninger bygger på — og kan vel ikke andet end bygge på — gennemsnitsbetragtninger, og det vil uvægerlig betyde, at der af de nuværende parcelhusejere vil være en meget betydelig del, der med fordel kunne se sig behandlet på samme måde som de nye parcelhusejere.

Nu er vi klar over fra vort partis side, at det drejer sig om en hastelovgivning, og vi vil derfor også se på den med velvilje og søge spørgsmålet klaret hurtigst muligt.

Ømann: Med hensyn til lejeværdien er det meget muligt, at der i det store og hele kan sættes et lighedstegn imellem de $3\frac{1}{4}$ pct. af 13. almindelige vurdering, som man skal regne med for 1970, og $2\frac{1}{4}$ pct. af 14. almindelige vurdering, som just nu er foretaget. Det må vi naturligvis have nærmere belyst i udvalget. Vi må have nogle eksempler og nogle tal frem, ligesom vi nærmere må se på, belyst ved eksempler, hvordan disse parcelhusprocentregler vil virke for landbrugets stuehuse. Det kan vel nok have sin rimelighed at se på, hvilke resultater disse procentregler vil give i forhold til de lejeværdier, skattemyndighederne har sat rundt omkring. Jeg er lidt bange for, at vi vil opdage, at der er højst varierede lejeværdier rundt omkring, og spørgsmålet er, om man rammer et rimeligt niveau.

Men disse procenter stiller rigtignok statsstøtten til villaerne i et hårdt relief. På grund af renteforholdene ligger de faktiske udgifter for et nybygget parcelhus vel på mindst 12-15 pct. af vurderingen, og disse

udgifter kan trækkes fra, medens der kun skal føres $2\frac{1}{4}$ pct. til indtægt eller måske rettere $1\frac{1}{4}$ pct.; for hvad de nyere huse angår, har det lovfæstede fradrag for vedligeholdelse jo ikke noget reelt indhold.

Ikke mindst på baggrund af, at venstre nu sommeren igennem har kørt friløb på ideen om at særbeskatte rigmandsvillaerne, kan det dog være rimeligt ved denne lejlighed at spørge regeringspartierne og for den sags skyld også socialdemokratiet, som jo var med i boligforliget: boligforliget eller ikke boligforliget, er det virkelig disse partiers erklærede politik at give et skattefradrag på omkring 25.000 kr. og dermed en årlig kontant støtte på 12.000-14.000 kr. til parcelhuse her på Københavnseggen? Jeg ved meget vel, at i provinsen er tallene ikke så slemme, men så er der i denne forbindelse anledning til at spørge: hvorfor finder provinsen sig i at skulle være med til over statskatten at betale jordspekulation og prisjobberi inden for byggebranchen i Nordsjælland? For det er jo det, der sker. Jeg tror virkelig, der er en sag af så overordentlig samfundsmæssig betydning her, at der kunne være anledning til at mobilisere vendelboerne.

Men vi får senere lejlighed til her at drøfte disse spørgsmål, for jeg har jo indset, at det nok vil trække lidt ud med et forslag fra partiet venstres side, selv om yderkanten af disse problemer er blevet flittigt berørt i sommerens løb. Jeg kan derfor ikke bønne hr. Haunstrup Clemmensen, når han beder om ro og opretholdelse af status quo på skatteområdet. Jeg tror ikke, det vil gavne, i hvert fald ikke landet, men jeg tror heller ikke, at det vil gavne regeringspartierne ret meget længere at køre med det lig i lasten, som parcelhusbeskatningen i og for sig er. Man kan herom spørge regeringens økonomiminister.

Det kan være meget vanskeligt at sondre imellem de mange benævnelser, som pengeinstitutterne bringer i anvendelse, når de skal kræve penge ind for at låne penge ud, og det skal da indrømmes, at også skattemyndighederne gennem årene har haft vanskeligt ved at sondre. Der er megen mystik forbundet med disse ting. Det hører f. eks. med til den højere mystik, hvor man skal placere det, der hedder kurstab. Det indgår ganske vist i beregningerne af den effek-